

اپوزیسیون دموکرات و شرایط تحول یافته جامعه ایران

راست این است که روند برگزاری دهمین انتخابات ریاست جمهوری اسلامی، برغم تمامی تمهیداتی که از سوی ولی فقیه و شورای نگهبان و فرماندهان سپاه و بسیج و دولت احمدی نژاد دیده شد، نتوانست مطابق میل آنها پیش برود.

تقلب وسیع و چندین میلیونی بنفع احمدی نژاد و بزیان رقبایش آن چنان آشکار است که جز ولی فقیه و همپالکی هایش، سایرین بر سر آن تردیدی ندارند. موج اعتراض علیه این تقلب ابعاد بسار گسترده ای یافته است. در این اعتراض گسترده، البته آن توده های وسیع میلیونی که بنا بر تجربه خویش و با انگیزه های متفاوت، بخصوص به انگیزه مقابله با انتخاب مجدد احمدی نژاد یا انتخاب بد در مقابل بد تر و به این ترتیب بهبودی هر چند جزئی در شرایط زندگیشان، در این انتخابات شرکت کردند جای خاصی دارند. آن ها بیش از هر دوره ای حس تحقیر شدگی، حس به هیچ گرفته شدن از سوی رژیم ملا ها پیدا کرده اند. چنین است که موج عظیم و میلیونی اعتراض به این تقلب و اعتراض به دیکتاتوری مذهبی حاکم، جامعه را فرا گرفته است؛ خواست ابطال نتایج اعلام شده از سوی وزارت کشور احمدی نژاد، که از سوی ولی فقیه نیز مورد تایید قرار گرفته است به خواستی فراگیر بدل گردیده است. افشار وسیع مردم از اعم از دانشجویان و جوانان و زنان و روزنامه نگاران تا کارگران و کارمندان و معلمین و استادان و... به این موج اعتراضی پیوسته اند؛ بخشی از هیئت حاکمه و بخصوص نیرو های پیرامونی حکومت نیز از موضع خویش به این حرکت پیوسته و از آن طرفداری می کنند. در مقابله با این وضعیت، وضعیتی که می تواند نظام ولایت فقیه را با مشکلات جدی مواجه سازد خامنه ای نیز همراه با احمدی نژاد و نهاد های سرکوب رژیم بناگزیر وسط بازی را کنار گذاشته و آشکارا راه سرکوب، بگیر و ببند و ارباب اختیار کرده است و... کشاکش میان نیرو ها و گرایشات مختلف، در مراکز و محل های مختلف و در خیابان و خارج از خیابان ادامه داشته و حالا حالا ها ادامه خواهد داشت. این که روند تحولات چگونه و به چه سویی سوق پیدا کند بستگی به عوامل مختلفی دارد و در حال حاضر چندان قابل پیش بینی نیست. از جمله این عوامل نحوه برخورد اپوزیسیون دموکرات و آزادیخواه ایران است که بسهم خود می تواند در این کارزار وسیع

مردمی و در جهت دهی بدان ایفا کند. به گمان من، اپوزیسیون دموکرات و آزادیخواه ایران فارغ از تفاوت هایش و فارغ از اینکه چه تاکتیک و روشی در قبال این باصطلاح انتخابات، یعنی شرکت یا عدم شرکت یا... داشته است می باید به دفاع از این جنبش وسیع و میلیونی مردم و حمایت از خواست آنها مبنی بر ابطال نتایج اعلام شده بپردازد. اپوزیسیون در جریان این کشاکش باید بروشنی در کنار مردم و در مقابل نیروهای سرکوبگر ولی فقیه و متحدینش قرار گیرد. اپوزیسیون دموکرات ضمن دفاع از خواست ابطال تلاش برای بسج افکار عمومی جهانیان و درخواست از نهادها بین المللی و دولت های غربی مبنی بر عدم شناسایی دولت احمدی نژاد، در هر قدم باید به بویژه به مردم ایران توضیح دهد که تا ملاها در قدرتند و تا ملاها بجای رجعت به مسجد در راس حکوت قرار دارند و به عنوان شهروندان درجه اول به اداره امور کشور و حکمرانی بر شهروندان درجه دو یعنی اکثریت قریب به اتفاق مردم اشتغال دارند و از سوی آنها و به نیابت از آنان تصمیم می گیرند، جریان امور جامعه و کشور به همین ترتیبی خواهد بود که در سی سال گذشته بوده است.

اپوزیسیون دموکرات و آزادیخواه می تواند ضمن احترام به تفاوت ها و ضمن حفظ مواضع متفاوتش، فارغ از برخورد های فرقه گرایانه و متفرعانه، کارزاری گسترده و سراسری در خارج از کشور، در حمایت از خواست مردم رنج دیده کشورمان، در دفاع از دموکراسی و آزادی و در تقابل با دیکتاتوری مذهبی، ایفا کند. آیا اپوزیسیون قابلیت درک تحول در شرایط، توان درک موقعیت خاص پیش آمده و یافتن پاسخی در خور و متفاوت از گذشته را دارد؟؟

یکشنبه 24 خرداد 1388